

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Arborem scientiae boni et mali, protoplastis interdictam
ex Gen. II,17**

**Mayer, Johann Friedrich
Ziegra, Georg David**

Vitembergae, 1718

§. 22.

[urn:nbn:de:bsz:31-130464](#)

in Annot. Gen. 2. scriberet; Ex Adami lapsu genui humanum non corporis, sed animae mortem incurrisse, & fuisse homines morituros, et iam antequam peccassent. Consentit Stephanus Curcellaeus Lib. de jure Dei cap. 11. p. 130. Gataurus, Joh. Mercerus, aliqui Pontif. & Anabaptistæ nonnulli, Arminiani, Novatoresque Calixtin, quorum singula verba adducere, jam non vacat.

S. 22. Hi omnes docent, Mortem esse consequens naturale, non minus in hominum, quam in brutorum natura, propter quam causam etiam Adamum ante peccatum fuisse mortalem. Unde sequitur, quod homines in ipso integratissimam statu morti subjecti & tandem actu ipso mortui fuissent, nisi per singularem & extraordinariam Dei gratiam a morte fuissent liberati. Quæ gratia quum per peccatum sit præcisa, hinc in Scripturis dici, mortem esse peccati poenam, vel per peccatum intrasse in Mundum. Observandum vero & hoc apprime est. Socinum cum sociennis per moriendi necessitatem non intelligere necessitatem naturalem dissolutionis Animæ & Corporis, quam ille mortalitatem appellat, atque ita apud eum nihil interest inter mortalitatem & ipsam mortem naturalem, sed per moriendi necessitatem intelligit mortem eternam, quam Solam esse proprie peccati penam contendit, id est, telam Animæ & Corporis separationem, quæ sit perpetua. Ab hac sententia non excludendi sunt Semipelagiani, seu Scholastici & Pontificii, Illi scriptare non verentur, immortalitatem in homine primo ante lapsum donum fuisse supernaturale, non proprietatem naturalem, adeoque cum per & juxta naturam statuunt etiam mortalem. Videatur non solum Perierius, s. in Gen. Disp. de tertia excell. hom. & Tornielius in Annal. f. 32, sed & Bellarminus l.c. cap. 9. Et hoc ideo, ut tueantur eo commodius illud suum πρωτον Φεῦδος, Naturalia post lapsum mansisse integra.

S. 23. Vera & orthodoxa nostra est sententia: Ante peccatum hominem morti non subjectum fuisse per naturam: sed immunem esse potuisse perpetuo a morte per conditricem gratiam, per quam accepit immortalitatem naturam, seu & possibilitatem non moriendi & impossibilitatem moriendi, per causam naturalem, quoad usque non desiceret a DEO per peccatum: atque adeo immunitas haec a morte non supernaturalis in sensu papistico: sed naturalis fuit (non quidem quatenus naturale vel accidentalis, vel gratiae ut sic opponitur, vel